

Una imatge de fa cinc anys, encara present entre la població.

encara no s'hi ha fet justícia. La vista oral, que s'inicià el mes de març a l'Audiència de València, enmig d'una gran expectació amb els quatre tècnics del MOPU responsables de la construcció i el manteniment de la presa asseuts al banc dels acusats, es va suspendre als pocs dies, ja que un dels advocats de l'acusació particular va sol·licitar el processament de **Juan Sancho Tello Mercadal**, enginyer de la Confederació Hidrogràfica del Xúquer, perquè —suposadament— no va donar avís als tècnics de la presa de les previsions meteorològiques que avisaven de la imminència de fortes precipitacions, hores abans que la presa fes figa.

El cas fou enviat de nou al jutjat

d'instrucció de Xàtiva per a la realització de les proves pericials necessàries per a dictar acte de processament contra **Juan Sancho Tello**, i a hores d'ara hi ha pendent la resolució de l'expedient de recusació contra dos magistrats del Tribunal que **Tello** presentà després que aquest va dictar el seu processament. Segurament, el pròxim dia 6 de novembre hi haurà una resolució sobre el tema i el Tribunal podrà anunciar, de nou, l'inici de la vista oral.

Justícia lenta i mala, dos mals que afecten aquest estat i que han arribat a fer perdre l'esperança als damnificats de la Ribera en una solució del cas. Han passat cinc anys des d'aquella nit d'aigua i fosca i encara no se'n veu el final massa clar. □

«SAÓ» I VICENT VENTURA, PREMIS LLIBERTAT D'EXPRESSIÓ

Els entrebancs a la informació

Els premis que cada any convoca la Unió de Periodistes del País Valencià han recaigut enguany en un vell professional, Vicent Ventura, i en una publicació, «Saó», que durant anys ha estat un oasi comunicatiu entre els mitjans escrits valencians.

J. R. L.

Els premis Llibertat d'Expressió que concedeix la Unió de Periodistes del País Valencià han estat adjudicats enguany —segons criteri del mateix

jurat— a un home i a una revista que s'han distingit —el primer durant algunes dècades i la segona durant dotze anys— per l'exercici de l'expressió lliure i per l'exigència i la defensa dels drets nacionals del País Valencià: Vicent Ventura i la revista *Saó*.

Més de tres-centes persones assistiren al sopar d'homenatge a Vicent Ventura i a Josep Antoni Comes, director de la revista *Saó*, celebrat en un ampli restaurant de València el passat dimecres, dia 21. Mentre a uns centenars de metres el Real Madrid jugava un partit de futbol internacional en el camp del València C.F. —enmig del deliri dels aficionats, valencians i vinguts de la Meseta—, representants dels mitjans de comunicació valencians, homes i dones de la cultura, alguns polítics del partit que governa a les institucions valencianes i especialment de l'esquerra nacionalista, s'aplegaren per a fer arribar a Vicent Ventura i a Josep Antoni Comes l'homenatge pel treball que han fet en aquest país.

A l'hora dels parlaments, el periodista Miguel Ángel Villena, president de la Unió de Periodistes, recordà als presents, especialment al president de la Generalitat, Joan Lerma, assegut a la taula d'honor, que, malgrat una realitat formal i institucional que consagra la llibertat d'expressió, el ben cert és que a hores d'ara l'exercici de la professió de contar als altres allò que passa es topa amb entrebancs importants, entre els quals no és el menys important l'interès de qui ostenta el poder per controlar la informació.

Josep Antoni Comes, director d'una revista mensual que des d'un punt de vista cristià ha obert un mitjà d'expressió plural i lliure durant els últims dotze anys al País Valencià, va recordar especialment el fet que per les planes de *Saó* han passat molts dels homes que ara tenen responsabilitats de govern. «L'esperit de *Saó* —va declarar mossèn Comes— ha estat el d'obrir les nostres pàgines a tots aquells que han tingut alguna cosa a dir sobre el País Valencià, sense demanar-los mai la partida de naixement...».

Els aplaudiments més forts de la nit foren per a Vicent Ventura. A diferència del parlament del president Lerma, protocolari, i distant, Vicent Ventura va començar amb un consell: «He decidit que he de dir algunes coses en les quals crec, i s'ha acabat. Això m'ha creat problemes, a causa de l'aparició de les convencions que portà el consens, segons les quals hi ha coses que no es poden dir. Per exemple, no es pot ser catalanista, com jo sóc, i dir-ho...».

Per a Ventura: «Això de la llibertat és una cosa que es guanya dia a dia, i jo no ho he aconseguit...». També recordà que a hores d'ara està vetat pels mitjans de comunicació del País Valencià i que ha escrit més en diaris i revistes de fora que no a casa nostra. □